

gro brankanje po osebnem blatu. Vraga, vsi smo grešni ljudje in kdor je brez greha, naj vrže kamen na — Kukovca. Edino na spodnjem Štajerskem je tudi mogoče, da se izrablja v političnem boju stvari, kakor je ona z dr. Kukovcem. Drugje se živ krst ne briga za „romantične“ dogodbe pikantnega življenja slavnatih vdovcov. Prvaštvo pa je vstvarilo pri nas razmere, da je osebni boj postal potreben. Sicer ravno klerikalci nimajo nobenega povoda, da bi se agražali nad dr. Kukovčev romanom. Kajti po spodnjestajerskih farovžih se še vse kaj drugega godi in najrobatejši pisci francoskih senzacijskih romanov bi zardeli, ako bi le del teh farovških romanov poznali. Klerikalci naj torej Kukovcu nič ne očitajo... Mi smo zadefevico tega gospoda iz dveh razlogov omenili: prvič zato, ker je sedela ravno dr. Kukovčeva stranica vedno na visokem moraličnem kognjčku. V svojih slovensko in nemško pisanih listih je ta stranka vedno kvasila o „močvirju“ spodnjestajerskih Nemcev ter naprednjakov. Volhali so ti narodnjaški „žurnalisti“ tudi pod spodnje krilo nemških deklet; vse jim je bilo prav, tem narodnjakarjem v Celju, ki so se proti nam celo z enim Watzlawekom združili. Za iz tega razloga bi bili pač presneto pozabljivi, ako bi Kukovčevi aferi ne obrnili nikakoršne pozornosti. Die Rache ist süß, čeprav ni to načelo posebno krščansko. Sicer pa imamo v tej stvari še drugi vzrok. Dr. Kukovec ni samo vročekrvni slavnati vdovec, namreč tudi vsaj navidezni vodja „narodne stranke“. V svojih listih je pustil že pred sodnijsko razpravo razglasiti, da vse skupaj ni res, kar se o njemu in o seksualnem vprašanju govori. Pozneje je bilo pa le pred sodnijo dognano, dokazano in 6 dni zapora potrjeno, da je povest o grmovju resnična. In začulo se je novico, da hoče dr. Kukovec vse svoje častne službe odložiti ter ob domači peči pepel na grešno glavo trositi. In to je zanimivo! Ako izgubi „narodna stranka“ še dr. Kukovca, potem — adio, bella patria! Kukovec je „narodni stranki“ danes potreben in Spindler ne more brez njega izhajati. V interesu vse tiste žlobodrije, ki ji pravijo „narodna stranka“, je torej, da — odpusti dr. Kukovčeva gospa soproga možu vse grehe in ga javnosti ohrani. Pa tudi v našem interesu je to; kajti dr. Kukovec je — vsaj za nas! — pravi pa tudi „najboljši“ voditelj „narodne stranke“!

Mariborske okrajne volitve so se te dni pod precejšnjim razburjenjem in ob strastni agitaciji nasprotnikov izvršile. Prvaki vseh strank so se združili, da bi dosedanji napredni zastop vrgli. Agitirali so ti zagriženi nasprotniki z vsemi in tudi z najgršimi sredstvi. Mislili so pač, da bodejo tudi v okrajnem zastopu tako lahko zmagali, kakor pri državnozbornskih volitvah, kjer je bila neumnost in laž močnejša nego pamet in resnica. Pa tukaj ni šlo tako lahko. V okrajnem zastopu mariborskem ne bodejo prvaki klerikalci nikdar zagospodarili, pa če se Koroščeva armada tudi na glavo postavi Kmetjedavkoplavevalci poznajo prvako gospodarstvo v raznih drugih sosednih okrajih. Oni vedo, da se greh tej 99 krat „slovenski“ gospodi edino za politično moč v okraju, nikdar pa ne za splošno koristno gospodarsko delo. Pod kuto političnih kaplanov à la dr. Korošec bi prvaki radi kmete v mariborskem okraju spravili. Svoje ideje, ki so jih pri svojih faliranih „konzumih“ in bankerotnih „posojilnicah“ pokazali, bi radi tudi v tem javnem zastopu vdomačili. Posledica bi pa bila, da bi morali itak preobloženi kmetje za prvake hujšakače račune plačevati... To so volilci v mariborski okrajni zastop natanko vedeli in zato so tudi svoje glasove za dosedanji napredno-nemške kandidate oddali. Zmagnali so torej naši vrli somišljeniki popolnoma in v vseh treh razredih. To je jako lepi in celotni uspeh naše misli. Res je sicer, da so nasprotniki v nekaterih razredih precej glasov skupaj spravili in da naša večina ni bila povsod velika. Ali to je na eni strani posledica neke gotove malomarnosti; na drugi strani pa so bili naprednjaki preveč samozavedni in so se nasprotnikom le smejali. V bodoče naj bi si torej zapomnili, da se nasprotnika ne sme nikdar podcenjevati, marveč da se mu mora vedno odločno in celotno nasproti stopiti. Sicer pa nam ta opomba ne sme zagreniti veselja nad lepo zmago. Volilci v mariborskem okraju so pač dokazali, da so politično zreli in da se jim greh v prvi vrsti za pametno, pošteno gospodarsko delo. Čestitamo torej pristrčno vrlim samozavednim volilec, kakor tudi izvoljencem!

Oj ti vroča pobožnost! V Konjicah spada med najpobožnejše članice tamošnjega „Marijinega društva“ komaj 16 letna hčerka posestnika Bezevšek. Dekle je tako pobožna, da se nahaja zdaj nakrat v — drugem stanu. Od same pobožnosti si je namreč za pol ure privoščila „nebesa“ na tem svetu in pričakuje zdaj posledice svoje gotovo od političnih duhovnikov

pručene pobožnosti... Žalostno pri tej stvari je le dejstvo, da si je njen oče, posestnik Bezevšek, stvar preveč k srcu vzel. Napaka njegove pobožne hčerke je šla namreč nesrečnozu vedno po glavi. Prišlo je do družinskih preprirov in naposled se je zgodila nesreča. Bezevšek je namreč te dni enkrat vse svoje ljudi v cerkev poslal. Potem je zabil v strop sobe žebel, na katerega se je obesil. Ko so prišli domači domu, našli so ga mrtvega na sredi sobe viseti. Pripočali bi slavni duhovščini, da naj bi z dobrim in poštenim podokom take žaloigre preprečili!

Procesija in pošta. Mi gotovo nimamo ničesar proti procesijam. Ali tudi c. k. pošta je potrebna. Te dni enkrat, — tako se nam poroča iz Konjic, — peljali so trije duhovniki procesijo v farno cerkev v Žice. Na poti dohitel je procesijo poštni voz, ki pelje v Poličane k brzovlaku. Neki preveč vročekrvni kaplan je takoj zapovedal poštiljonu, da mora počasi za procesijo voziti. To pač ni šlo! Kajti poštiljon je sicer izborni katoličan, ali on je tudi c. k. služabnik in kot tak mora svojo dolžnost izpolniti. Zato je mož zatrobil in se naprej odpeljal. Kaplan je moral svojo jezico pogoltniti. Upamo, da mu ne ostane v želodcu...

Letni in živinski sejmi na Štajerskem.
Sejmi brez zvezdic so letni in kramarski sejmi; sejmi, zaznamovani z zvezdico (*) so živinski sejmi, sejmi z dvema zvezdicama (**) pomenijo letne in živinske sejme.

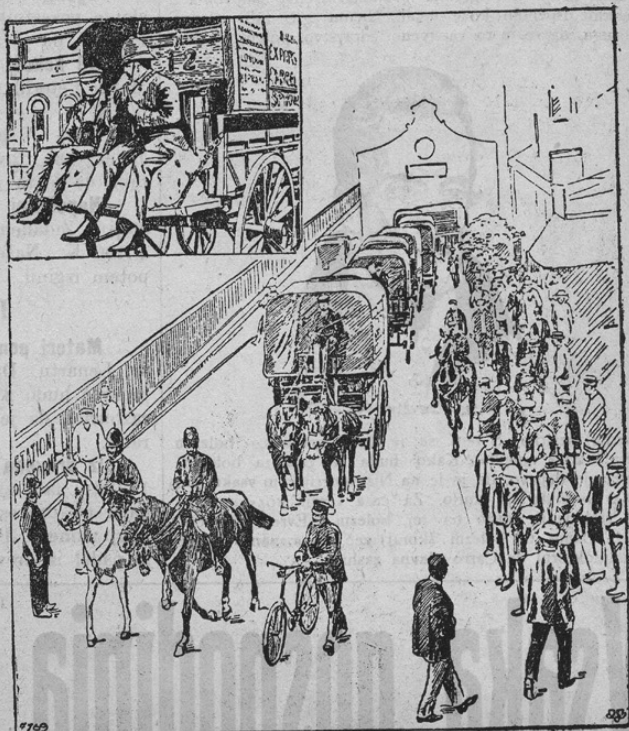
Dne 26. avgusta v Brežicah (svinjski sejem); na Bregu pri Ptuj* ; v Ljubnem**, okr. Gornjigrad. Dne 28. avgusta v Svečini, okr. Maribor; pri sv. Trojici*, okr. Sv. Lenart v Slov. gor.; v Ribnici*, okr. Marnberg. Dne 29. avgusta v Ormožu (sejem s ščetinarji); v Orešju**, okr. Brežice; pri Sv. Filipu**, okr. Kozje; v Zalcu**, okr. Celje; v Poljčanah**, okr. Slovenska Bistrica; pri sv. Tomažu**, okr. Ormož; na Muti**, okr. Marnberg. Dne 30. avgusta na Ptuj (sejem s ščetinarji); na Hajdini*, okr. Ptuj. Dne 31. avgusta na Bregu* pri Ptuj (svinjski sejem); v Konjicah*; v Lembergu*, okr. Šmarje pri Jelšah. Dne 1. septembra v Gradcu (sejem z malo klavno živino); v Rogatcu (sejem s ščetinarji); v Žigrtovem, okr. Sevnica; na spodnji Polskavi (svinjski sejem), okr. Slov. Bistrica; v Rogatcu (sejem s ščetinarji); v Arnačah**, okr. Šoštanj; v Št. Ilju v Slov. gor.**; okr. Maribor; v Trnovcu*, okr. Ptuj; pri Sv. Ilju pri Turjaku**, okr. Slov. Gradec; na Planini**, okr. Sevnica; v Brežicah (svinjski sejem). Dne 3. septembra v Št. Ilju v Slov.

Štrajki na Angleškem.

Poročali smo že, da so se vršili deloma še nedokončani štrajki na Angleškem, ki so bili še bolj revolucijski kakor navadnemu štrajku podobni. V mestu Liverpoolu zgodili so se pravi, krvavi boji. Delavci so bili oboroženi in se vojaštvu niso umaknili. Več kot 100 000 delavcev napravilo je na cestah barikade in se je borilo s kamenji ter revolverji proti vojaštvu. Vse hiše so bile zabarikadirane. Iz tlaka se je izrgalo kamenje, — eno besedo, bilo je kakor v revoluciji. Dva policista sta bila ubita, več kot 100 oseb pa je bilo težko ranjenih. Generalni štrajki so imeli sveda žalostne gospodarske posledice. Vsak dan je bilo za več milijonov škode. Najhujše je učinkoval štrajk železničarjev in mornarjev, ki je ves angleški promet vstavil. Naše dve sliki kažeta posamezne prizore iz teh bojev. Na prvi sliki vidimo prizor iz cestnih bojev v Liverpoolu, kjer je bilo ravno najhujše. Delavci so policijske jezdece iz konjev metali. Le hladnokrvnosti angleške policije, ki ni streljala, se je zahvaliti, da ni v veliki gneči boj še žalostnejše posledice imel. Druga naša slika kaže vrsto vozov z živlenskimi sredstvi, ki jih policija na konjih ter vojak strajžijo, ker bi jih drugače delavci takoj razbili. Na vsakem vozu je bilo par policajev ali vojakov. Štrajki na Angleškem so dokaz neverjetnega nasilja tistih delavskih krogov, ki niti svojih lastnih voditeljev ne poslušajo. S takim nasiljem si delavstvo ne more boljše bodočnosti doseči!

Der Strassenkampf in Liverpool.

Bilder vom Riesenstreik in London.